

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN LOIS, DECRETS, ORDONNANCES ET REGLEMENTS

FEDERALE OVERHEIDSDIENST SOCIALE ZEKERHEID
EN FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID,
ARBEID EN SOCIAAL OVERLEG

[C – 2020/30838]

27 APRIL 2020. — Bijzondere-machtenbesluit nr. 14 tot uitvoering van artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II) tot vrijwaring van een vlotte arbeidsorganisatie in de kritieke sectoren

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het ontwerpbesluit dat wij de eer hebben voor te leggen ter ondertekening door Uwe Majesteit beoogt:

- de vlotte arbeidsorganisatie en de tewerkstelling in de cruciale sectoren en essentiële diensten van 's lands economie te garanderen tijdens de COVID-19 epidemie;

- het gebrek aan arbeiders door het sluiten van de grenzen en de zeer grote nood aan bijkomende werkkrachten in België op te vagen, door de voorwaarde van wachttijd voor de verzoekers die wachten op een beslissing betreffende hun verzoek om internationale bescherming te versoepelen;

- tijdelijk de regel, volgens dewelke studenten binnen 475 uren per jaar kunnen werken (jaarlijkse contingent) zonder hiervoor onderworpen te zijn aan de sociale zekerheid voor werknemers, aan te passen. Deze vorm van studentenarbeid is dan alleen onderworpen aan een solidariteitsbijdrage, zowel van de werkgever als van de werknemer.

De verspreiding van het coronavirus COVID-19 heeft tot gevolg dat heel wat bedrijven en handelszaken de deuren moeten sluiten en dat de tewerkstelling binnen heel wat sectoren zwaar wordt geïmpacteerd, met een sterke stijging van de tijdelijke werkloosheid tot gevolg. Zo moeten niet-essentiële bedrijven sluiten als tele-thuiswerk niet mogelijk is én de regels inzake social distancing niet kunnen worden nageleefd.

Daarentegen zijn er ook sectoren waar de activiteit niet kan stilgelegd worden. Het ministerieel besluit van 23 maart 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, genomen op grond van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt en de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, bevat een lijst van cruciale sectoren en essentiële diensten.

Onderhavig besluit heeft tot doel ervoor te zorgen dat de werkgevers die behoren tot deze cruciale sectoren en essentiële diensten, over voldoende werknemers beschikken om verder te blijven functioneren. Ook in deze sectoren moeten we erop voorbereid zijn dat het aantal zieke werknemers of werknemers in quarantaine kan toenemen, wat de continuïteit van de activiteit in het gedrang kan brengen. Dit moet vanzelfsprekend worden vermeden.

De wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II), laat toe dat de Koning via een in Ministerraad overlegd besluit aanpassingen doorvoert in het arbeidsrecht en het socialezekerheidsrecht met het oog op de continuïteit van de kritieke sectoren.

Alle bij dit besluit bepaalde maatregelen zijn tijdelijk en uitzonderlijk.

Er werd rekening gehouden met de opmerkingen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State in zijn advies 67.249 van 20 april 2020.

SERVICE PUBLIC FEDERAL SECURITE SOCIALE ET SERVICE
PUBLIC FEDERAL EMPLOI, TRAVAIL ET CONCERTATION
SOCIALE

[C – 2020/30838]

27 AVRIL 2020. — Arrêté de pouvoirs spéciaux n° 14 pris en exécution de l'article 5, § 1, 5°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II) visant à garantir la bonne organisation du travail dans les secteurs critiques

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le projet d'arrêté que nous avons l'honneur de soumettre à la signature de Votre Majesté vise :

- à assurer la bonne organisation du travail et de l'emploi dans les secteurs cruciaux et les services essentiels de l'économie du pays pendant l'épidémie COVID-19 ;

- à rencontrer le manque de travailleurs du fait de la fermeture des frontières et le besoin très important de main d'œuvre supplémentaire en Belgique, en assouplissant la condition de délai d'attente pour les demandeurs qui attendent une décision concernant leur demande de protection internationale ;

- à adapter de manière temporaire la règle suivant laquelle les étudiants peuvent travailler durant 475 heures par an (contingent annuel) sans pour autant être assujettis à la sécurité sociale des travailleurs salariés. Cette forme de travail étudiant n'étant alors soumise qu'au paiement d'une cotisation de solidarité tant de la part de l'employeur que de la part de l'étudiant.

La propagation du coronavirus COVID-19 a entraîné la fermeture de nombreuses sociétés et entreprises et a eu un impact important sur l'emploi dans de nombreux secteurs, entraînant une forte augmentation du chômage temporaire. Ainsi, des entreprises non essentielles doivent fermer si le télétravail à domicile n'est pas possible et si les règles de la distanciation sociale ne peuvent être respectées.

D'autre part, il y a aussi des secteurs où l'activité ne peut être interrompue. L'arrêté ministériel du 23 mars 2020 portant des mesures d'urgence pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19, adopté en vertu de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile, de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police et de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile, contient une liste de secteurs cruciaux et de services essentiels.

L'objectif du présent arrêté est de garantir que les employeurs appartenant à ces secteurs cruciaux et à ces services essentiels disposent d'un nombre suffisant de travailleurs pour continuer à fonctionner. Dans ces secteurs également, nous devons nous préparer à une augmentation du nombre de travailleurs malades ou en quarantaine, qui pourrait mettre en péril la continuité de l'activité. Il faut bien sûr éviter cela.

La loi du 27 mars 2020 habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II) permet au Roi d'apporter, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, des adaptations au droit du travail et au droit de la sécurité sociale en vue de la continuité des secteurs critiques.

Toutes les mesures prévues par le présent arrêté sont temporaires et exceptionnelles.

Les observations émises par la section de législation du Conseil d'Etat dans son avis 67.249 du 20 avril 2020 ont été prises en compte.

Artikelsgewijze besprekingHOOFDSTUK 1. — BegripsomschrijvingArtikel 1

Artikel 1 omschrijft wat moet worden verstaan onder kritieke sectoren. In essentie gaat het hier om sectoren die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de vitale belangen van de Natie en de behoeften van de bevolking tijdens de COVID-19 pandemie.

De kritieke sectoren zijn de bedrijven en instellingen die behoren tot de cruciale sectoren en de essentiële diensten, zoals bepaald in het raam van de door de Minister van Binnenlandse Zaken genomen dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken. Het voordeel van deze werkwijze is dat onderhavig koninklijk besluit niet moet worden gewijzigd, telkenmale de omschrijving van de cruciale sectoren en essentiële diensten verandert in het kader van de door de regering vastgestelde noodmaatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 tegen te gaan.

HOOFDSTUK 2. — Verhoging van het aantal vrijwillige overuren in de kritieke sectorenArtikel 2

Artikel 2 zorgt ervoor dat in de kritieke sectoren het aantal vrijwillige overuren, wordt opgetrokken tot 220 uur (m.a.w. 120 bijkomende vrijwillige overuren), en dit voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 juni 2020 (zijnde het tweede kwartaal van 2020).

De tijdens deze periode gepresteerde bijkomende vrijwillige overuren worden niet aangerekend bij de berekening van het gemiddelde bedoeld in artikel 26bis, § 1, van de arbeidswet van 16 maart 1971 en dienen derhalve niet te worden ingehaald. Dit is een bevestiging van de regel die thans reeds voortvloeit uit de bepaling van artikel 26bis, § 1, zesde lid, van de arbeidswet. Bovendien zullen deze bijkomende overuren niet in aanmerking worden genomen voor de naleving van de interne grens van overuren, bedoeld in artikel 26bis, § 1bis, van de arbeidswet, en is er voor deze bijkomende overuren geen overloon verschuldigd.

Artikel 2 van het voorliggend koninklijk besluit brengt een tijdelijke wijziging aan in het bestaande artikel 25bis van de Arbeidswet van 16 maart 1971, door het basiscontingent aan vrijwillige overuren in dat artikel te verhogen tot 220 overuren, doch enkel tijdens het tweede kwartaal van 2020. Dit bijkomend contingent aan overuren is onderworpen aan de bepaling van artikel 27, § 5 van de Arbeidswet, aangezien deze laatste bepaling mede van toepassing is op alle overuren die worden gepresteerd op grond van artikel 25bis, inclusief dus de bijkomende vrijwillige overuren die in het tweede kwartaal van 2020 zullen worden toegestaan. De onderwerping aan artikel 27, § 5 heeft tot gevolg dat geen op geen enkel moment afbreuk mag worden gedaan aan de bepalingen van de richtlijn 2003/88/EG, waardoor elk risico op een schending van die richtlijn wordt uitgesloten.

Op vraag van de Raad van State wordt verduidelijkt dat over het volledige kalenderjaar beschouwd het mogelijk is voor alle betrokken werknemers om in voorkomend geval naast de 120 overuren van het bijkomend contingent, in elk geval de 100 overuren van het basiscontingent te presteren en dit met recht op overloon voor deze 100 overuren. Het bijkomend contingent van 120 overuren mag evenwel gebruikt worden vooraleer het basiscontingent van 100 overuren is opgebruikt.

HOOFDSTUK 3. — Opschorting van de voorwaarde zoals bepaald in artikel 18, 3° van het koninklijk besluit van 2 september 2018 houdende de uitvoering van de wet van 9 mei 2018 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen die zich in een specifieke verblijfssituatie bevindenArtikel 3

Verzoekers om internationale bescherming mogen op dit ogenblik werken op voorwaarden dat zij vier maanden na het indienen van dat verzoek nog geen beslissing betekend kregen van het commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (CGVS). Zij kunnen vanaf dat moment gedurende de rest van hun procedure werken, inclusief tijdens het eventuele beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de beslissing van het CGVS.

Commentaire des articlesCHAPITRE 1^{er}. — DéfinitionArticle 1^{er}

L'article 1^{er} définit ce que l'on entend par "secteurs critiques". Il s'agit essentiellement de secteurs nécessaires à la protection des intérêts vitaux de la nation et aux besoins de la population pendant la pandémie COVID-19.

Les secteurs critiques sont les entreprises et institutions appartenant aux secteurs cruciaux et aux services essentiels, tels que déterminés dans le cadre des mesures d'urgence prises par le Ministre de l'Intérieur pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19. L'avantage de cette approche est que le présent arrêté royal ne nécessite pas d'être modifié, chaque fois que la définition des secteurs cruciaux et des services essentiels change dans le cadre des mesures d'urgence adoptées par le gouvernement pour lutter contre la propagation du coronavirus COVID-19.

CHAPITRE 2. — Augmentation du nombre d'heures supplémentaires volontaires dans les secteurs critiquesArticle 2

L'article 2 fait en sorte que, dans les secteurs critiques, le nombre d'heures supplémentaires volontaires, est porté à 220 heures (soit 120 heures supplémentaires volontaires additionnelles), pour la période allant du 1^{er} avril 2020 au 30 juin 2020 (c'est-à-dire le deuxième trimestre de 2020).

Les heures supplémentaires volontaires additionnelles prestées pendant cette période ne seront pas comptées dans le calcul de la moyenne prévue à l'article 26bis, § 1^{er}, de la loi du 16 mars 1971 sur le travail, et ne doivent donc pas être récupérées. Cela confirme la règle qui découle déjà maintenant de la disposition de l'article 26bis, § 1^{er}, alinéa 6, de la loi sur le travail. En outre, ces heures supplémentaires additionnelles ne seront pas prises en compte pour le respect de la limite interne des heures supplémentaires, prévue à l'article 26bis, § 1^{er}bis, de la même loi, et aucun sursalaire n'est dû pour ces heures supplémentaires additionnelles.

L'article 2 du présent arrêté royal apporte une modification temporaire à l'article 25bis existant de la loi du 16 mars 1971 sur le travail, en portant le contingent de base des heures supplémentaires volontaires de cet article à 220 heures supplémentaires, mais uniquement au cours du deuxième trimestre de 2020. Ce contingent additionnel d'heures supplémentaires est soumis à la disposition de l'article 27, § 5 de la loi sur travail, puisque cette dernière disposition est également applicable à toutes les heures supplémentaires effectuées sur base de l'article 25bis, y compris donc les heures supplémentaires volontaires additionnelles qui seront autorisées au cours du deuxième trimestre 2020. L'assujettissement à l'article 27, paragraphe 5, a pour effet qu'à aucun moment il ne peut être porté préjudice aux dispositions de la directive 2003/88/CE, ce qui exclut tout risque de violation de cette directive.

À la demande du Conseil d'État, il est précisé que, pour l'année civile complète, tous les travailleurs concernés ont la possibilité d'effectuer, outre, le cas échéant, les 120 heures supplémentaires du contingent additionnel, en tous cas les 100 heures du contingent de base, et ce moyennant droit à sursalaire pour ces 100 heures supplémentaires. Le contingent additionnel de 120 heures supplémentaires peut toutefois être utilisé avant que le contingent de base de 100 heures supplémentaires ne soit épuisé.

CHAPITRE 3. — Suspension de la condition de l'article 18, 3° de l'arrêté royal du 2 septembre 2018 portant exécution de la loi du 9 mai 2018 relative à l'occupation de ressortissants étrangers se trouvant dans une situation particulière de séjourArticle 3

Actuellement, les demandeurs de protection internationale peuvent travailler à la condition qu'ils n'ont toujours pas reçu de notification de la décision du Commissariat général aux Réfugiés et aux Apatrides (CGRA) quatre mois après avoir introduit leur demande. A partir de ce moment-là et pendant le reste de la durée de la procédure, ils peuvent travailler y compris pendant la durée de l'éventuel recours contre la décision introduit devant le Conseil du Contentieux des Etrangers.

De richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming bepaalt in artikel 15 dat lidstaten ervoor zorgen dat verzoekers ten laatste negen maanden na de datum waarop het verzoek om internationale bescherming is ingediend, toegang hebben tot de arbeidsmarkt, indien de bevoegde instantie geen beslissing in eerste aanleg heeft genomen. De richtlijn voorziet geen minimum wachtperiode voordat lidstaten kunnen toestaan dat verzoekers mogen werken.

Gezien de huidige crisissituatie en het gebrek aan arbeiders in sommige sectoren door het sluiten van de grenzen is er een zeer grote nood aan bijkomende werkkrachten in België. De groep verzoekers die wachten op een beslissing betreffende hun verzoek om internationale bescherming is daarvoor een geschikte groep.

Deze verzoekers hebben gedurende heel hun procedure recht op materiële hulp, het is het Federaal Agentschap voor Opvang van Asielzoekers dat deze opvang organiseert conform de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en bepaalde andere categorieën van vreemdelingen. Er wordt echter als voorwaarde opgelegd dat deze verzoekers een opvangplaats moeten kunnen krijgen bij hun werkgever, teneinde het aantal verplaatsingen door werknemers te beperken.

Het gebruik van een scharnierdatum is belangrijk om misbruiken te voorkomen. Daarom hebben we er voor gekozen dat enkel asielzoekers die hun aanvraag gedaan hebben voordat de crisis begon, dus in tempo non suspecta, op deze maatregel beroep kunnen doen. 18 maart 2020 is de datum van het eerste Ministerieel besluit houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken waarmee de beperkende maatregelen begonnen zijn.

HOOFDSTUK 4. — Mogelijkheid tot het afsluiten van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in de kritieke sectoren

Artikel 4

Artikel 4 zorgt ervoor dat gedurende drie maanden in de kritieke sectoren opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd kunnen worden gesloten, zonder dat dit leidt tot het ontstaan van een arbeidsovereenkomst van onbepaalde tijd.

Op die manier kunnen werkgevers in de kritieke sectoren op een zeer flexibele wijze extra personeel in dienst nemen. Werknemers die momenteel tijdelijk werkloos zijn, kunnen van hun kant op soepele wijze tijdelijk aan de slag gaan in de kritieke sectoren.

De bepaling van artikel 4 is onderworpen aan de clausule 5 van Raamovereenkomst van de Raamovereenkomst van het EVV, de UNICE en het CEEP inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die via Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 in het intern recht moet worden nageleefd:

a) de afwijking waarin artikel 4 voorziet is objectief gerechtvaardigd omwille van de doelstelling om tijdelijk werkloos gestelde werknemers naar de kritieke sectoren toe te leiden (bv. tijdelijke werkloze werknemers naar de land- en tuinbouwsector, verplegers uit bepaalde ziekenhuisafdelingen die momenteel op tijdelijke werkloosheid staan naar de woonzorgcentra, etc.), waarbij zowel in hoofde van de werkgever als in hoofde van de werknemer een reële behoefte bestaat aan de nodige contractflexibiliteit. Men dient immers voor ogen te houden dat een tijdelijk werkloos gestelde werknemer in principe terug aan de slag moet gaan bij zijn gewoonlijke werkgever van zodra een einde komt aan de tijdelijke werkloosheid binnen de onderneming. Dit gegeven zorgt ervoor dat werknemers, die tijdens hun periode van tijdelijke werkloosheid tijdelijk aan de slag willen gaan bij een werkgever uit de kritieke sectoren, in staat moeten zijn om kortlopende, verlengbare contracten te kunnen sluiten, teneinde hierop te kunnen anticiperen.

b) De maatregelen die deel uitmaken van het voorliggende koninklijk besluit werden via een informeel spoedoverleg voorgelegd aan de vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers in de Groep van 10, die daaromtrent op 8 april 2020 een advies uitbrachten.

La directive 2013/33/UE du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2013 établissant des normes pour l'accueil des personnes demandant la protection internationale, prévoit que les Etats membres doivent veiller à ce que les demandeurs aient accès au marché du travail dans un délai maximal de neuf mois à compter de la date d'introduction de la demande de protection internationale lorsque aucune décision en première instance n'a été rendue par l'autorité compétente. La directive ne prévoit aucune période d'attente minimale avant que les Etats membres puissent autoriser les demandeurs à travailler.

Vu la crise actuelle et le manque de travailleurs du fait de la fermeture des frontières dans certains secteurs, il existe un besoin très important de main-d'œuvre supplémentaire en Belgique. Le groupe des demandeurs qui attendent une décision concernant leur demande de protection internationale constitue un groupe approprié pour y répondre.

Ces demandeurs ont droit à l'aide matérielle pendant toute la durée de la procédure. L'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile organise cet accueil conformément à la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers. Toutefois, il est prévu comme condition que ces demandeurs doivent pouvoir obtenir un lieu d'accueil chez leur employeur afin de limiter le nombre de déplacements des travailleurs.

L'utilisation d'une date-pivot est importante pour prévenir les abus. C'est pourquoi nous avons choisi que seuls les demandeurs d'asile qui ont introduit leur demande avant le début de la crise, c'est-à-dire in tempo non suspecta, peuvent faire appel à cette mesure. Le 18 mars 2020 est la date du premier arrêté ministériel portant des mesures d'urgence pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19 par lequel les mesures de restriction ont débuté.

CHAPITRE 4. — Possibilité de conclure des contrats de travail à durée déterminée successifs dans les secteurs critiques

Article 4

L'article 4 fait en sorte que des contrats de travail à durée déterminée successifs puissent être conclus pendant trois mois dans les secteurs critiques sans entraîner la conclusion d'un contrat de travail à durée indéterminée.

De cette façon, les employeurs des secteurs critiques pourront recruter du personnel supplémentaire de manière très flexible. Les travailleurs qui sont actuellement au chômage temporaire pourront, quant à eux, travailler temporairement dans des secteurs critiques de manière flexible.

La disposition de l'article 4 est soumise à la clause 5 de l'accord-cadre CES, UNICE et CEEP sur le travail à durée déterminée, qui doit être respectée en droit national en vertu de la Directive 1999/70/CE du Conseil du 28 juin 1999 :a)

a) la dérogation prévue par l'article 4 est objectivement justifiée par l'objectif de réorienter les travailleurs en chômage temporaire vers les secteurs critiques (par exemple, les travailleurs en chômage temporaire vers le secteur agricole et horticole, les infirmières de certains services hospitaliers actuellement en chômage temporaire vers des centres de soins résidentiels, etc.), dans le cadre duquel il existe un réel besoin de flexibilité contractuelle tant de la part de l'employeur que du travailleur. En effet, il faut savoir qu'un travailleur en chômage temporaire doit, en principe, retourner travailler chez son employeur habituel dès que le chômage temporaire au sein de l'entreprise prend fin. Cela signifie que les travailleurs qui souhaitent travailler temporairement chez un employeur dans des secteurs critiques pendant leur période de chômage temporaire doivent pouvoir conclure des contrats de courte durée renouvelables afin d'anticiper cette situation.

b) Les mesures qui font l'objet du présent arrêté royal ont été soumises par le biais d'une consultation informelle d'urgence aux représentants des employeurs et des travailleurs du Groupe des 10, qui ont émis un avis le 8 avril 2020.

HOOFDSTUK 5. — Terbeschikkingstelling van werknemers aan de kritieke sectoren

Artikel 5

Artikel 5 voorziet in een afwijking op het verbod van terbeschikkingstelling, die aan minder procedurevoorschriften onderworpen is dan de klassieke afwijking in het kader van artikel 32 van de wet van 24 juli 1987. Op die manier kunnen werkgevers hun vaste werknemers op een vlotte manier uitlenen aan werkgevers uit de kritieke sectoren, gedurende de tijd die nodig is om het hoofd te kunnen bieden aan de gevolgen van de COVID-19 epidemie in het bedrijf van de gebruiker. Daarbij blijven de mechanismes die de werknemers tegen sociale dumping moeten beschermen, zoals bv. het principe van gelijk loon voor gelijk werk, uiteraard wel van toepassing.

HOOFDSTUK 6. — Studenten

Artikel 6

Door de uren van het tweede kwartaal 2020 te neutraliseren, zodat zij niet in rekening worden gebracht voor de berekening van het contingent, zullen we de studenten toelaten bijkomende arbeidskrachten te leveren.

Praktisch zijn er 2 mechanismen die een rol spelen voor de studenten en het contingent:

1. de uren die door de werkgever worden gereserveerd in de toepassing Dimona: het contingent van de student wordt onmiddellijk aangepast in functie van deze uren die door de werkgever worden gereserveerd. Bijvoorbeeld : indien een werkgever een reservering heeft gedaan voor het 2e trimester van 100u en indien de student niet gewerkt heeft in het 1e trimester, zal hij zodra de uren gereserveerd werden in Dimona in zijn contingent zien: "resterende uren: 375". Het doel hier is dus dat de gereserveerde uren voor het 2e trimester geneutraliseerd worden en dat de teller van het contingent er geen rekening mee houdt. In het voorbeeld zal de student zien: "resterende uren: 475"

2. de uren die worden aangegeven in de multifunctionele aangifte (DmfA) die elk trimester bij de RSZ wordt ingediend: het betreft hier uren die effectief gepresteerd zijn door de student. Het kan zijn dat de student meer of minder uren heeft gepresteerd dan de uren gereserveerd in Dimona. Bij het indienen van de aangifte wordt het contingent automatisch opnieuw aangepast met de in DmfA en dus na het kwartaal aangegeven uren.

Artikel 6 voorziet een uitzondering op artikel 17bis van het voornoemde koninklijk besluit van 28 november 1969 teneinde te voorzien dat de tijdens het tweede kwartaal 2020 gepresteerde uren niet in rekening worden gebracht voor het jaarlijks contingent van 475 uren.

HOOFDSTUK 7. — Tijdelijke tewerkstelling in vitale sectoren

Artikel 7

Artikel 7 bevat de definitie van de vitale sectoren. De Koning kan, bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad, de lijst met vitale sectoren uitbreiden.

Artikel 8

Artikel 8 maakt het mogelijk dat een lopende loopbaanonderbreking of tijdskrediet tijdelijk wordt geschorst in de bedrijven die behoren tot de vitale sectoren. Dergelijke tijdelijke vrijwillige schorsing is in de huidige stand van de regelgeving niet mogelijk.

Aangezien de onderbreking of vermindering van de arbeidsprestaties geschorst zal zijn, zal de werknemer tijdens de schorsing niet langer gerechtigd zijn op onderbrekingsuitkeringen van de RVA. De werknemer moet de RVA op de hoogte brengen van de tijdelijke schorsing. De RVA kan voorzien in een modelformulier om deze mededeling te verrichten.

Merk op dat deze bepaling van toepassing is op de regelingen tijdskrediet, loopbaanonderbreking en de thematische verlopen. Gelet op de bevoegdheden van de gewesten en gemeenschappen om het statuut te regelen voor het eigen overheidspersoneel, het onderwijs en de lokale besturen, heeft deze bepaling geen gevolg voor:

- de statutaire ambtenaren van de gewesten, gemeenschappen, de lokale besturen en het onderwijs;
- de Vlaamse ambtenaren die onder de regeling van het zorgkrediet vallen voor wat betreft de loopbaanonderbreking.

Artikel 9

Artikel 9 heeft als doel de mogelijkheid te creëren voor werknemers in loopbaanonderbreking of tijdskrediet, om tijdelijk te gaan werken in een onderneming van een vitale sector, zodat daar eventuele tekorten aan arbeidskrachten kunnen worden opgevangen.

CHAPITRE 5. — Mise à disposition de travailleurs aux secteurs critiques

Article 5

L'article 5 prévoit une dérogation à l'interdiction de mise à disposition, qui est soumise à moins de règles de procédure que la dérogation classique de l'article 32 de la loi du 24 juillet 1987. Ainsi, les employeurs peuvent facilement mettre à disposition leurs employés permanents aux employeurs des secteurs critiques, pendant le temps nécessaire pour faire face aux conséquences de l'épidémie COVID-19 dans l'entreprise de l'utilisateur. Les mécanismes de protection des travailleurs contre le dumping social, tels que le principe du salaire égal pour un travail égal, continueront bien sûr à s'appliquer.

CHAPITRE 6. — Etudiants

Article 6

En neutralisant les heures du second trimestre 2020, afin qu'elles n'entrent pas en compte dans le calcul du contingent, on va permettre aux étudiants de fournir une main-d'œuvre supplémentaire.

Pratiquement, il y a 2 mécanismes qui jouent pour les étudiants et le contingent :

1. les heures qui sont réservées dans l'application Dimona par l'employeur : le contingent de l'étudiant est immédiatement adapté en fonction de ces heures réservées par l'employeur. Exemple : si un employeur a fait une réservation pour le 2^{ème} trimestre de 100 h et si l'étudiant n'a pas travaillé au 1^{er} trimestre, il verra dès que les heures ont été réservées dans Dimona dans son contingent : « heures restantes : 375 ». Le but est donc ici que les heures réservées pour le 2^{ème} trimestre soient neutralisées également et que le compteur du contingent n'en tienne pas compte. Dans l'exemple, l'étudiant verra : « heures restantes : 475 »

2. les heures qui sont déclarées dans la déclaration multifonctionnelle (DmfA) faite chaque trimestre auprès de l'ONSS : il s'agit ici des heures effectivement prestées par l'étudiant. Il se peut que l'étudiant ait presté plus d'heures que les heures réservées en Dimona ou moins d'heures que les heures réservées en Dimona. A l'entrée de la déclaration, le contingent est automatiquement réadapté avec les heures déclarées en DmfA et donc après le trimestre.

L'article 6 prévoit une dérogation à l'article 17bis de l'arrêté royal précité du 28 novembre 1969 afin de prévoir que les heures prestées durant le deuxième trimestre 2020 ne soient pas prises en compte dans le contingent annuel de 475 heures.

CHAPITRE 7. — Emploi temporaire dans les secteurs vitaux

Article 7

L'article 7 contient la définition des secteurs vitaux. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, étendre la liste de secteurs vitaux.

Article 8

L'article 8 permet la suspension temporaire d'une interruption de carrière ou d'un crédit-temps en cours dans les entreprises appartenant aux secteurs vitaux. Une telle suspension volontaire temporaire n'est pas possible dans l'état actuel de la réglementation.

Comme l'interruption de carrière ou la réduction des prestations de travail sera suspendue, le travailleur n'aura plus droit aux allocations d'interruption de l'ONEM pendant la suspension. Le travailleur doit informer l'ONEM de la suspension temporaire. L'ONEM peut prévoir un modèle de formulaire pour effectuer cette communication.

Il convient de relever que cette disposition est applicable à la réglementation relative au crédit-temps, à l'interruption de carrière et aux congés thématiques. Etant donné la compétence des régions et communautés pour régler le statut de leur propre personnel statutaire, l'enseignement et les administrations locales, cette disposition n'a pas de conséquence pour :

- les agents statutaires des régions, des communautés, des administrations locales et de l'enseignement;
- les fonctionnaires Flamands qui relèvent du crédit pour soins en ce qui concerne l'interruption de carrière.

Article 9

L'article 9 vise à permettre aux travailleurs en interruption de carrière ou en crédit-temps de travailler temporairement dans une entreprise d'un secteur vital, afin de remédier à d'éventuelles pénuries de main-d'œuvre.

Het feit dat een werknemer tijdens een periode van loopbaanonderbreking of tijdskrediet bij een andere werkgever gaat werken, is in principe niet verenigbaar met het gegeven dat het tijdskrediet moet worden gemotiveerd. De bijzondere situatie ten gevolge van de COVID-19-epidemie en pandemie verantwoordt evenwel dat van dit principe kan worden afgeweken op vrijwillige basis.

Een werknemer die tijdens een loopbaanonderbreking of tijdskrediet een bezoldigde activiteit aanneemt, verliest in principe zijn recht op uitkering van de RVA. Om te vermijden dat een werknemer financieel benadeeld wordt, is voorzien dat de werknemer driekwart van zijn uitkering kan behouden tijdens de duur van de arbeidsovereenkomst. In geval de betrokkene niet gedurende een volledige maand werkt, gebeurt de vermindering pro rata. Stel bijvoorbeeld dat een persoon in loopbaanonderbreking gedurende een onvolledige maand werkt bij een werkgever, dan zal de RVA-uitkering worden gehalveerd voor deze onvolledige maand, en blijft de RVA-uitkering voor 100 % behouden in het overige deel van de maand waarin niet wordt gewerkt.

Merk op dat deze bepaling van toepassing is op de regelingen tijdskrediet, loopbaanonderbreking en de thematische verlopen. Gelet de bevoegdheden van de gewesten en gemeenschappen om het statuut van personeel te regelen, zijn de gewesten en gemeenschappen bevoegd om statutair de mogelijkheid van de cumulatie van een loopbaanonderbreking met een tewerkstelling bij een andere werkgever te voorzien voor de statutaire ambtenaren van de gewesten, gemeenschappen, de lokale besturen en het onderwijs. Indien deze overheden echter voorzien in de statutaire mogelijkheid om de onderbreking van de loopbaan te cumuleren bij een andere werkgever, dan kan de federale onderbrekingsuitkering worden toegekend. De Vlaamse ambtenaren die vallen onder de regeling van het Vlaamse stelsel "zorgkrediet" hebben een eigen stelsel van loopbaanonderbreking en vallen enkel binnen de toepassing van dit artikel voor wat betreft de thematische verlopen.

Artikel 10

Dit artikel voorziet dat, in geval een SWT'ers met behoud van een deel van zijn uitkering het werk tijdelijk herneemt bij zijn vroegere werkgever, de aanvullende vergoeding in het kader van SWT vrij is van sociale bijdragen.

HOOFDSTUK 8. — Slotbepalingen

Artikel 11

Artikel 11 bepaalt de datum van inwerkingtreding van de hoofdstukken van het besluit en treden buiten werking.

Artikel 12

Artikel 12 wijst de ministers aan die belast zijn met de uitvoering van het besluit.

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaars,
De Minister van Sociale Zaken,
M. DE BLOCK
De Minister van Werk,
N. MUYLLE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

Advies 67.249/1 van 20 april 2020 over een ontwerp van koninklijk besluit nr 14 tot uitvoering van artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II) tot vrijwaring van een vlotte arbeidsorganisatie in de kritieke sectoren, en tot ondersteuning van de werknemers'

Op 14 april 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Werk verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit nr 14 tot uitvoering van artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II) tot vrijwaring van een vlotte arbeidsorganisatie in de kritieke sectoren, en tot ondersteuning van de werknemers'.

Le fait qu'un travailleur aille travailler pour un autre employeur pendant une période d'interruption de carrière ou de crédit-temps est, en principe, incompatible avec le fait que le crédit-temps doit être justifié. Toutefois, la situation particulière résultant de l'épidémie et de la pandémie COVID-19 justifie qu'il soit possible de déroger à ce principe sur une base volontaire.

En principe, un travailleur qui exerce une activité rémunérée pendant une interruption de carrière ou un crédit-temps perd son droit aux allocations de l'ONEM. Afin d'éviter qu'un tel travailleur ne soit financièrement pénalisé, il est prévu que celui-ci puisse conserver trois quarts de ses allocations pendant la durée du contrat de travail. Si l'intéressé n'est pas occupé durant un mois entier, la réduction est proratisée. Si, par exemple, une personne en interruption de carrière travaille chez un employeur durant un mois incomplet, l'allocation de l'ONEM sera alors réduite de moitié pour ce mois incomplet et l'allocation de l'ONEM est maintenue à 100 % pour la partie restante du mois durant laquelle elle ne travaille pas.

Il convient de relever que cette disposition est applicable à la réglementation relative au crédit-temps, à l'interruption de carrière et aux congés thématiques. Etant donné les compétences des régions et communautés pour régler le statut du personnel, les régions et communautés sont compétentes pour prévoir statutairement la possibilité de cumuler une interruption de carrière et l'occupation chez un autre employeur en ce qui concerne les agents statutaires des régions, des communautés, des administrations locales et de l'enseignement. Cependant, si ces autorités prévoient statutairement la possibilité de cumuler l'interruption de la carrière et l'occupation chez un autre employeur, alors l'allocation d'interruption fédérale peut être octroyée. Les fonctionnaires Flamands qui relèvent du système flamand du « zorgkrediet » ont un système propre d'interruption de carrière et ne tombent dans le champ d'application de cet article qu'en ce qui concerne les congés thématiques.

Article 10

Cet article prévoit que dans le cas qu'un chômeur avec complément d'entreprise reprend temporairement un travail chez son ancien employeur avec conservation d'une partie de ces allocations, l'allocation supplémentaire dans le cadre du complément d'entreprise est exempté de cotisations de sécurité sociale.

CHAPITRE 8. — Dispositions finales

Article 11

L'article 11 fixe la date à laquelle les différents chapitres de l'arrêté sortent leurs effets et cessent d'être en vigueur.

Article 12

L'article 12 désigne les ministres chargés de l'exécution de l'arrêté.

Nous avons l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
les très respectueux
et très fidèles serviteurs,

La Ministre des Affaires sociales,
M. DE BLOCK
La Ministre de l'Emploi,
N. MUYLLE

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

Avis 67.249/1 du 20 avril 2020 sur un projet d'arrêté royal n° 14 'pris en exécution de l'article 5, § 1, 5°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II) visant à garantir la bonne organisation du travail dans les secteurs critiques et à soutenir les travailleurs'

Le 14 avril 2020, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre de l'Emploi à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal n° 14 'pris en exécution de l'article 5, § 1, 5°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II) visant à garantir la bonne organisation du travail dans les secteurs critiques et à soutenir les travailleurs'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 16 april 2020. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH, Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 april 2020.

*

1. Met toepassing van artikel 4, eerste lid, van de wet van 27 maart 2020 'die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (I)', waarin verwezen wordt naar artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit bevat diverse tijdelijke maatregelen met betrekking tot de arbeidsorganisatie. Die maatregelen gelden hoofdzakelijk ten aanzien van de zogenaamde kritieke sectoren. Voor de categorie van vitale sectoren worden bijkomende maatregelen inzake tijdelijke tewerkstelling ingevoerd.

2.2. Hoofdstuk 1 van het ontwerp bevat een definitie van "kritieke sectoren". Hoofdstuk 2 regelt de verhoging van het aantal vrijwillige overuren in de kritieke sectoren. Hoofdstuk 3 versoepelt de voorwaarden waaronder het voor verzoekers om internationale bescherming toegelaten is om te werken. Hoofdstuk 4 voorziet in een afwijking van de geldende regeling inzake het sluiten van opeenvolgende arbeids-overeenkomsten. Hoofdstuk 5 voert een regeling in die het mogelijk maakt om werknemers ter beschikking te stellen van de kritieke sectoren. Hoofdstuk 6 versoepelt de voorwaarden voor het regime van de studentenaarbeid voor het tweede kwartaal van 2020. Hoofdstuk 7 bevat diverse maatregelen inzake de tijdelijke tewerkstelling in vitale sectoren. Hoofdstuk 8 bevat slotbepalingen.

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 april 2020. De hoofdstukken 1 tot 5 treden buiten werking op 30 juni 2020. Hoofdstuk 7 treedt in beginsel buiten werking op 31 mei 2020. De Koning kan evenwel bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de buitenwerkingtreding van dit hoofdstuk uitstellen tot 30 juni 2020.

3.1. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 'die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II)', op grond waarvan de Koning, met het oog op de in artikel 2, eerste lid, van die wet bedoelde doelstellingen, maatregelen kan nemen om "aanpassingen door te voeren in het arbeidsrecht en het socialezekerheidsrecht, met het oog op de bescherming van de werknemers en van de bevolking, de goede organisatie van de ondernemingen en de overheid, met vrijwaring van de economische belangen van het land en de continuïteit van de kritieke sectoren".

3.2. Overeenkomstig artikel 7, tweede en derde lid, van de wet van 27 maart 2020 moet het te nemen besluit bij wet worden bekrachtigd binnen een termijn van een jaar vanaf de inwerkingtreding, bij gebreke waarvan het geacht wordt nooit uitwerking te hebben gehad.

Le projet a été examiné par la première chambre le 16 avril 2020. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wilfried VAN VAERENBERGH, Chantal BAMPS, conseillers d'État, Michel TISON et Johan PUT, assesses, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried VAN VAERENBERGH, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 20 avril 2020.

*

1. En application de l'article 4, alinéa 1^{er}, de la loi du 27 mars 2020 'habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID19 (I), qui se réfère à l'article 84, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique et de l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2.1. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis comporte diverses mesures temporaires relatives à l'organisation du travail. Ces mesures s'appliquent principalement à l'égard des secteurs dits critiques. Pour la catégorie des secteurs vitaux, le projet prévoit des mesures complémentaires en ce qui concerne les emplois temporaires.

2.2. Le chapitre 1^{er} du projet comporte une définition des « secteurs critiques ». Le chapitre 2 règle l'augmentation du nombre d'heures supplémentaires volontaires dans les secteurs critiques. Le chapitre 3 assouplit les conditions dans lesquelles les personnes demandant la protection internationale sont autorisées à travailler. Le chapitre 4 prévoit une dérogation aux règles en vigueur applicables à la conclusion de contrats de travail successifs. Le chapitre 5 établit des règles permettant de mettre des travailleurs à disposition dans les secteurs critiques. Le chapitre 6 assouplit les conditions prévues par la réglementation du travail étudiant pour le deuxième trimestre 2020. Le chapitre 7 comporte diverses mesures en matière d'emploi temporaire dans les secteurs vitaux. Le chapitre 8 contient des dispositions finales.

L'arrêté envisagé produit ses effets le 1^{er} avril 2020. Les chapitres 1^{er} à 5 cessent d'être en vigueur le 30 juin 2020. Le chapitre 7 cesse en principe d'être en vigueur le 31 mai 2020. Le Roi peut toutefois, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, reporter la fin de vigueur de ce chapitre jusqu'au 30 juin 2020.

3.1. Le projet trouve un fondement juridique dans l'article 5, § 1^{er}, 5°, de la loi du 27 mars 2020 'habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II) qui donne pouvoir au Roi, en vue de réaliser les objectifs visés à l'article 2, alinéa 1^{er}, de cette loi de prendre des mesures pour « apporter des adaptations au droit du travail et au droit de la sécurité sociale en vue de la protection des travailleurs et de la population, de la bonne organisation des entreprises et des administrations, tout en garantissant les intérêts économiques du pays et la continuité des secteurs critiques ».

3.2. Conformément à l'article 7, alinéas 2 et 3, de la loi du 27 mars 2020, l'arrêté envisagé doit être confirmé par la loi dans un délai d'un an à partir de son entrée en vigueur, à défaut de quoi il est réputé n'avoir jamais produit ses effets.

ONDERZOEK VAN DE TEKSTAanhef

4. In artikel 4, derde lid, van de wet van 27 maart 2020 (I) wordt het mogelijk gemaakt dat een beroep wordt gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om de afdeling Wetgeving, om een advies te verzoeken “binnen een termijn van vijf werkdagen” zonder dat het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag nog met bijzondere redenen moet worden omkleed. In de aanhef van besluiten bedoeld in artikel 4, derde lid, van de wet van 27 maart 2020 (I), moet bijgevolg niet langer de motivering van de spoedeisendheid worden weergegeven. Het lid waarin wordt gerefereerd aan het advies van de Raad van State dient te worden gereviseerd als volgt:

“Gelet op advies 67.249/1 van de Raad van State, gegeven op ..., met toepassing van artikel 4, derde lid, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (I);”

HOOFDSTUK 1

5. Teneinde te vermijden dat door de eventuele vervanging van het ministerieel besluit van 23 maart 2020, waaraan wordt gerefereerd in de definitie van “kritieke sectoren”, het thans voorliggende besluit niet meer toepasbaar zou zijn, stelt de gemachtigde voor om artikel 1 van het ontwerp te redigeren als volgt:

“Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder ‘kritieke sectoren’: de bedrijven en instellingen die behoren tot de cruciale sectoren en de essentiële diensten, zoals bepaald in het raam van de door de Minister van Binnenlandse Zaken genomen dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken.”

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

HOOFDSTUK 2

6. Artikel 2 van het ontwerp heeft tot gevolg dat het basiscontingent van 100 overuren bepaald in artikel 25bis, § 1, eerste lid, van de arbeidswet van 16 maart 1971, dat geldt voor het volledige kalenderjaar 2020, voor het tweede kwartaal van 2020 wordt verhoogd met een bijkomend contingent van 120 overuren. Op de overuren die behoren tot het basiscontingent is overeenkomstig artikel 29, § 1, van de arbeidswet het overloon van toepassing, wat op grond van de ontworpen regeling niet het geval is voor de overuren die behoren tot het bijkomend contingent.

Het is niet duidelijk hoe het basiscontingent en het bijkomend contingent samen moeten worden toegepast. Zo is het onder meer niet duidelijk welke de gevolgen zijn van het gebruik van het bijkomend contingent in het tweede kwartaal van 2020 op het gebruik van het basiscontingent in elk van de vier kwartalen van 2020, ermee rekening houdend dat er een verschil is inzake het recht op overloon voor de uren gepresteerd binnen het basiscontingent dan wel binnen het bijkomend contingent. De vraag rijst of het ontwerp niet moet worden aangevuld met een regeling inzake de wijze waarop de twee contingenten samen moeten worden toegepast. Minstens zou die toepassing in het verslag aan de Koning moeten worden verduidelijkt.

Daarbij dient er over gewaakt te worden dat de gezamenlijke toepassing van de twee contingenten in overeenstemming is met het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel. Naar het oordeel van de Raad van State, afdeling Wetgeving, impliceert dit dat over het volledige kalenderjaar beschouwd, het voor alle betrokken werknemers moet mogelijk zijn om, in voorkomend geval naast de 120 overuren van het bijkomend contingent, in elk geval de 100 overuren van het basiscontingent te presteren, en om ten belope van dat laatste aantal het recht op overloon te genieten overeenkomstig artikel 29, § 1, van de arbeidswet. Het verdient aanbeveling om in het verslag aan de Koning de overeenstemming van de ontworpen regeling met het gelijkheidsbeginsel te verduidelijken.

EXAMEN DU TEXTEPréambule

4. L'article 4, alinéa 3, de la loi du 27 mars 2020 (I) permet d'invoquer la procédure visée à l'article 84, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 3^o, des lois coordonnées sur le Conseil d'État en vue de demander un avis à la section de législation « dans un délai de cinq jours ouvrables » sans que l'urgence de la demande d'avis doive encore être spécialement motivée. Dans le préambule des arrêtés visés à l'article 4, alinéa 3, de la loi du 27 mars 2020 (I), il n'y a donc plus lieu de reproduire la motivation de l'urgence. L'alinéa visant l'avis du Conseil d'État sera rédigé comme suit :

« Vu l'avis 67.249/1 du Conseil d'État, donné le ..., en application de l'article 4, alinéa 3, de la loi du 27 mars 2020 habitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (I) ».

CHAPITRE 1^{er}

5. Pour éviter que le remplacement éventuel de l'arrêté ministériel du 23 mars 2020, auquel fait référence la définition des « secteurs critiques », ait pour effet de rendre l'arrêté à l'examen inapplicable, le délégué propose de rédiger l'article 1^{er} du projet comme suit :

« Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder ‘kritieke sectoren’: de bedrijven en instellingen die behoren tot de cruciale sectoren en de essentiële diensten, zoals bepaald in het raam van de door de Minister van Binnenlandse Zaken genomen dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken ».

On peut se rallier à cette proposition.

CHAPITRE 2

6. L'article 2 du projet a pour conséquence que le contingent de base de 100 heures supplémentaires, prévu à l'article 25bis, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, de la loi du 16 mars 1971 ‘sur le travail’, qui s'applique pour l'ensemble de l'année civile 2020, est augmenté d'un contingent additionnel de 120 heures supplémentaires pour le deuxième trimestre de 2020. Conformément à l'article 29, § 1^{er}, de la loi sur le travail, les heures supplémentaires qui relèvent du contingent de base font l'objet d'une rémunération majorée, alors que le dispositif en projet ne prévoit rien de tel pour les heures supplémentaires qui relèvent du contingent additionnel.

On n'aperçoit pas comment il convient d'appliquer en même temps le contingent de base et le contingent additionnel. C'est ainsi notamment, que l'on n'aperçoit pas quelles sont les conséquences de l'utilisation du contingent additionnel au cours du deuxième trimestre de 2020 sur l'utilisation du contingent de base au cours de chacun des quatre trimestres de 2020, dès lors qu'il existe une différence en ce qui concerne le droit au sursalaire selon que les heures de prestation sont effectuées dans le cadre du contingent de base ou du contingent additionnel. La question se pose de savoir s'il ne convient pas de compléter le projet par des règles portant sur les modalités d'application conjointe des deux contingents. À tout le moins, cette application devrait-elle être précisée dans le rapport au Roi.

À cet égard, on veillera à ce que l'application conjointe des deux contingents soit conforme au principe constitutionnel d'égalité. De l'avis du Conseil d'État, section de législation, cela implique, que pour l'année civile complète, il faut que tous les travailleurs concernés aient la possibilité d'effectuer, outre, le cas échéant, les 120 heures supplémentaires du contingent additionnel, en tout cas les 100 heures du contingent de base, et à concurrence de ce dernier nombre d'heures, de bénéficier du droit au sursalaire conformément à l'article 29, § 1^{er}, de la loi sur le travail. Il est recommandé de préciser dans le rapport au Roi comment le dispositif en projet se concilie avec le principe d'égalité.

7. De in artikel 2 van het ontwerp vervatte regeling heeft een impact op de arbeidstijd van de betrokken werknemers. De vraag rijst dan ook of de regeling in alle gevallen de naleving waarborgt van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 'betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd' [2003/88]. De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

“Artikel 2 van het ontwerp K.B. brengt een tijdelijke wijziging aan in het bestaande artikel 25bis van de Arbeidswet van 16 maart 1971, door het quotum van 100 vrijwillige overuren te verhogen tot 220 overuren, doch enkel tijdens het tweede kwartaal van 2020. Het is dus niet zo dat artikel 2 een op zichzelf staande, autonome bepaling invoert, die losstaat van de Arbeidswet.

Om ervoor te zorgen dat de combinatie van artikel 25bis met andere wettelijke afwijkingen inzake arbeidsduurgrenzen, niet zou leiden tot een schending van de Europese richtlijn 2003/88, werd destijds in de Arbeidswet van 16 maart 1971 een algemene bepaling ingevoegd in artikel 27, § 5, volgens hetwelk de toepassing van de door de Arbeidswet toegestane afwijkingen geen afbreuk mag doen aan de bepalingen van de richtlijn 2003/88/EG. Op die manier wordt vermeden dat de combinatie van de verschillende mogelijkheden inzake flexibiliteit die worden geboden door de arbeidswet, zou leiden tot een schending van de richtlijn. Artikel 27, § 5 van de Arbeidswet heeft tot gevolg dat elk risico op een schending van de richtlijn 2003/88 is uitgesloten. Dit artikel 27, § 5 is mede van toepassing op de overuren die worden gepresteerd op grond van artikel 25bis van de Arbeidswet, inclusief de bijkomende 120 vrijwillige overuren die in het tweede kwartaal van 2020 zullen worden toegestaan.”

Artikel 27, § 5, van de arbeidswet bepaalt dat de “toepassing van de toegestane afwijkingen door deze wet [...] geen afbreuk [doet] aan de bepalingen van de richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd”. De vraag rijst of de verwijzing naar “de toegestane afwijkingen door deze wet” op een voldoende rechtszekere wijze de bijkomende afwijking bedoeld in artikel 2, § 1, van het ontwerp omvat. Het verdient aanbeveling om zulks te bevestigen in het verslag aan de Koning.

8. De gemachtigde heeft verklaard dat in artikel 2, §§ 2 en 3, van het ontwerp onder “overuren” moet worden verstaan “de bijkomende 120 overuren [bedoeld in paragraaf 1], die met toepassing van artikel 25bis, § 1, eerste lid, van de arbeidswet van 16 maart 1971 tijdens de periode van 1 april 2020 tot en met 30 juni 2020 worden gepresteerd bij de werkgevers die tot de kritieke sectoren behoren”.

Artikel 2 van het ontwerp dient hiermee in overeenstemming te worden gebracht.

HOOFDSTUK 3

9. De afwijking voor verzoekers om internationale bescherming waarin artikel 3 van het ontwerp voorziet, geldt slechts in zoverre het verzoek om bescherming ten laatste op 18 maart 2020 werd geregistreerd. De datum van 18 maart 2020 fungeert bijgevolg als scharnierdatum voor de toepassing van de ontworpen maatregel.

Zoals door het Grondwettelijk Hof is bevestigd, moet een dergelijke scharnierdatum, die de bekendmaking van de betrokken regeling voorafgaat, kunnen worden verantwoord in het licht van het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.(1)

Het staat aan de steller van het ontwerp om een verantwoording in die zin op te nemen in het verslag aan de Koning.

HOOFDSTUK 4

10. Met betrekking tot artikel 4 van het ontwerp rijst de vraag in welke mate rekening is gehouden met clause 5 “Maatregelen ter voorkoming van misbruik” van de Raamovereenkomst van het EVV, de UNICE en het CEEP ‘inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd’, die op grond van richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 ‘betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd’ in het interne recht moet worden nageleefd. De gemachtigde verklaarde dienaangaande het volgende:

“De bepaling van artikel 4 is inderdaad onderworpen aan de Raamovereenkomst, die via Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 in het intern recht moet worden nageleefd.

a) De afwijking waarin artikel 4 voorziet is objectief gerechtvaardigd omwille van de doelstelling om tijdelijk werkloos gestelde werknemers naar de kritieke sectoren toe te leiden (bv. tijdelijke werkloze werknemers naar de land- en tuinbouwsector, verplegers uit bepaalde ziekenhuisafdelingen die momenteel op tijdelijke werkloosheid staan naar de woonzorgcentra, etc.), waarbij zowel in hoofde van de werkgever als in hoofde van de werknemer een reële behoefte bestaat

7. Le régime prévu à l'article 2 du projet n'a pas d'incidence sur le temps de travail des travailleurs concernés. La question se pose dès lors de savoir si le régime garantit dans tous les cas le respect de la directive n° 2003/88/CE du Parlement européen et du Conseil du 4 novembre 2003 'concernant certains aspects de l'aménagement du temps de travail'. À ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Artikel 2 van het ontwerp K.B. brengt een tijdelijke wijziging aan in het bestaande artikel 25bis van de Arbeidswet van 16 maart 1971, door het quotum van 100 vrijwillige overuren te verhogen tot 220 overuren, doch enkel tijdens het tweede kwartaal van 2020. Het is dus niet zo dat artikel 2 een op zichzelf staande, autonome bepaling invoert, die losstaat van de Arbeidswet.

Om ervoor te zorgen dat de combinatie van artikel 25bis met andere wettelijke afwijkingen inzake arbeidsduurgrenzen, niet zou leiden tot een schending van de Europese richtlijn 2003/88, werd destijds in de Arbeidswet van 16 maart 1971 een algemene bepaling ingevoegd in artikel 27, § 5, volgens hetwelk de toepassing van de door de Arbeidswet toegestane afwijkingen geen afbreuk mag doen aan de bepalingen van de richtlijn 2003/88/EG. Op die manier wordt vermeden dat de combinatie van de verschillende mogelijkheden inzake flexibiliteit die worden geboden door de arbeidswet, zou leiden tot een schending van de richtlijn. Artikel 27, § 5 van de Arbeidswet heeft tot gevolg dat elk risico op een schending van de richtlijn 2003/88 is uitgesloten. Dit artikel 27, § 5 is mede van toepassing op de overuren die worden gepresteerd op grond van artikel 25bis van de Arbeidswet, inclusief de bijkomende 120 vrijwillige overuren die in het tweede kwartaal van 2020 zullen worden toegestaan ».

L'article 27, § 5, de la loi sur le travail dispose que « [l']application des dérogations autorisées par cette loi ne porte pas préjudice aux dispositions de la directive 2003/88/CE du Parlement européen et du Conseil du 4 novembre 2003 concernant certains aspects de l'aménagement du temps de travail ». La question se pose de savoir si la référence aux « dérogations autorisées par cette loi » comprend, avec toute la sécurité juridique nécessaire, la dérogation supplémentaire visée à l'article 2, § 1^{er}, du projet. Il est recommandé de préciser ce point dans le rapport au Roi.

8. Le délégué a déclaré qu'à l'article 2, §§ 2 et 3, du projet, par « heures supplémentaires », il faut entendre « de bijkomende 120 overuren [bedoeld in paragraaf 1], die met toepassing van artikel 25bis, § 1, eerste lid, van de arbeidswet van 16 maart 1971 tijdens de periode van 1 april 2020 tot en met 30 juni 2020 worden gepresteerd bij de werkgevers die tot de kritieke sectoren behoren ».

L'article 2 du projet sera adapté en conséquence.

CHAPITRE 3

9. La dérogation prévue à l'article 3 du projet pour les personnes demandant une protection internationale, s'applique seulement dans la mesure où la demande de protection a été enregistrée au plus tard le 18 mars 2020. La date du 18 mars 2020 fait par conséquent office de date-pivot pour l'application de la mesure en projet.

Ainsi que l'a confirmé la Cour constitutionnelle, une telle date-pivot, qui précède la publication du régime en projet, doit pouvoir être justifiée au regard du principe constitutionnel d'égalité et de non-discrimination(1).

Il appartient aux auteurs du projet d'inscrire une justification en ce sens dans le rapport au Roi.

CHAPITRE 4

10. L'article 4 du projet soulève la question de savoir dans quelle mesure il a été tenu compte de la clause 5 « Mesures visant à prévenir l'utilisation abusive » de l'accord-cadre CES, UNICE et CEEP 'sur le travail à durée déterminée' qui, sur le fondement de la directive 1999/70/CE du Conseil du 28 juin 1999 'concernant l'accord-cadre CES, UNICE et CEEP sur le travail à durée déterminée', doit être respectée dans le droit interne. À cet égard, le délégué a déclaré ce qui suit :

« De bepaling van artikel 4 is inderdaad onderworpen aan de Raamovereenkomst, die via Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 in het intern recht moet worden nageleefd.

a) De afwijking waarin artikel 4 voorziet is objectief gerechtvaardigd omwille van de doelstelling om tijdelijk werkloos gestelde werknemers naar de kritieke sectoren toe te leiden (bv. tijdelijke werkloze werknemers naar de land- en tuinbouwsector, verplegers uit bepaalde ziekenhuisafdelingen die momenteel op tijdelijke werkloosheid staan naar de woonzorgcentra, etc.), waarbij zowel in hoofde van de werkgever als in hoofde van de werknemer een reële behoefte bestaat

aan de nodige contractflexibiliteit. Men dient immers voor ogen te houden dat een tijdelijk werkloos gestelde werknemer in principe terug aan de slag moet gaan bij zijn gewoonlijke werkgever van zodra een einde komt aan de tijdelijke werkloosheid binnen de onderneming. Dit gegeven zorgt ervoor dat werknemers, die tijdens hun periode van tijdelijke werkloosheid tijdelijk aan de slag willen gaan bij een werkgever uit de kritieke sectoren, in staat moeten zijn om kortlopende, verlengbare contracten te kunnen sluiten, teneinde hierop te kunnen anticiperen.

b) De maatregelen die deel uitmaken van het ontwerp van koninklijk besluit werden via een informeel spoedoverleg voorgelegd aan de vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers in de Groep van 10, die daaromtrent op 8 april 2020 een advies uitbrachten.”

Het verdient aanbeveling om deze toelichting op te nemen in het verslag aan de Koning.

HOOFDSTUK 5

11. Artikel 5 van het ontwerp bevat een regeling die, in afwijking van artikel 31 van de wet van 24 juli 1987 ‘betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers’, onder bepaalde voorwaarden de terbeschikkingstelling van werknemers toelaat aan een gebruiker die tot de kritieke sectoren behoort. Daarbij geldt onder meer de voorwaarde dat het vaste werknemers betreft die “reeds vóór 10 april 2020 in dienst zijn genomen door de werkgever”.

De vereiste inzake de aanwerving vóór 10 april 2020 creëert een scharnierdatum die aan de bekendmaking van de ontworpen regeling voorafgaat, en die moet kunnen worden verantwoord in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. In dat verband verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Op vraag van de sociale partners in de Groep van 10 (cfr. hun advies van 8 april 2020) werd in artikel 5, § 1, de voorwaarde toegevoegd dat de werknemer reeds vóór 10 april 2020 vast in dienst moet zijn bij de werkgever die deze werknemer ter beschikking stelt van een gebruiker uit de kritieke sectoren. De bedoeling hiervan is te vermijden dat bepaalde werkgevers thans speciaal werknemers zouden in dienst nemen, met als enige bedoeling deze te kunnen uitlenen aan gebruikers uit de kritieke sectoren, waardoor die werkgevers de facto de rol zouden vervullen van een uitzendbureau en aldus oneerlijke concurrentie zouden kunnen vormen t.a.v. de uitzendsector, die aan strengere procedures en voorwaarden is onderworpen.

De voorwaarde van indiensttreding vóór 10 april 2020 belet op zich niet dat de maatregel met terugwerkende kracht wordt toegepast vanaf 1 april 2020. Uiteraard heeft een en ander wel tot gevolg dat, wanneer men zich op de maatregel van artikel 5 beroept om een terbeschikkingstelling vanaf 1 april 2020 te rechtvaardigen, de betrokken werknemer daadwerkelijk ook reeds op 1 april 2020 reeds in dienst moet zijn genomen. In het licht van de gestelde voorwaarde van indiensttreding vóór 10 april 2020 vormt dit echter geen probleem, aangezien de datum van 1 april zich vóór die van 10 april 2020 situeert.”

De gegeven verantwoording kan worden aangenomen in het licht van het gelijkheidsbeginsel.

HOOFDSTUK 6

12. Het verdient aanbeveling om de ontworpen afwijking als een autonome bepaling te concipiëren (“In afwijking van artikel 17bis, paragrafen 1 en 3, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 (...), worden de voor het tweede kwartaal 2020 gepresteerde uren niet in rekening gebracht voor de berekening van het jaarlijks contingent van 475 uren.”), en niet als een wijzigingsbepaling van dat koninklijk besluit.

13. In het verslag aan de Koning wordt volgens de gemachtigde ten onrechte vermeld dat de regeling enkel geldt bij een tewerkstelling in de kritieke sectoren. Het verslag dient dan ook op dit punt te worden verbeterd.

HOOFDSTUK 7

14. Met het oog op de rechtszekerheid verdient het aanbeveling om in artikel 8, derde lid, van het ontwerp aan te geven op wie de verplichting rust om de Rijksdienst voor Arbeidsprestaties schriftelijk te informeren. De gemachtigde bevestigde dat het de bedoeling is dat deze verplichting op de werknemer rust, zoals dat ook uitdrukkelijk wordt bepaald in artikel 9, § 1, derde lid, van het ontwerp.

aan de nodige contractflexibiliteit. Men dient immers voor ogen te houden dat een tijdelijk werkloos gestelde werknemer in principe terug aan de slag moet gaan bij zijn gewoonlijke werkgever van zodra een einde komt aan de tijdelijke werkloosheid binnen de onderneming. Dit gegeven zorgt ervoor dat werknemers, die tijdens hun periode van tijdelijke werkloosheid tijdelijk aan de slag willen gaan bij een werkgever uit de kritieke sectoren, in staat moeten zijn om kortlopende, verlengbare contracten te kunnen sluiten, teneinde hierop te kunnen anticiperen.

b) De maatregelen die deel uitmaken van het ontwerp van koninklijk besluit werden via een informeel spoedoverleg voorgelegd aan de vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers in de Groep van 10, die daaromtrent op 8 april 2020 een advies uitbrachten ».

Il est recommandé de mentionner cette précision dans le rapport au Roi.

CHAPITRE 5

11. L'article 5 du projet comporte des dispositions qui, par dérogation à l'article 31 de la loi du 24 juillet 1987 'sur le travail temporaire, le travail intérimaire et la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs', permettent sous certaines conditions que des travailleurs soient mis à disposition d'un utilisateur appartenant aux secteurs critiques. L'une des conditions prévues à cet effet requiert qu'il s'agisse de travailleurs permanents qui « [ont] été engagés par l'employeur avant le 10 avril 2020 ».

L'exigence de l'engagement antérieur au 10 avril 2020 crée une date-pivot qui précède la publication du dispositif en projet, et qui doit pouvoir être justifiée au regard du principe constitutionnel d'égalité et de non-discrimination. À cet égard, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Op vraag van de sociale partners in de Groep van 10 (cfr. hun advies van 8 april 2020) werd in artikel 5, § 1, de voorwaarde toegevoegd dat de werknemer reeds vóór 10 april 2020 vast in dienst moet zijn bij de werkgever die deze werknemer ter beschikking stelt van een gebruiker uit de kritieke sectoren. De bedoeling hiervan is te vermijden dat bepaalde werkgevers thans speciaal werknemers zouden in dienst nemen, met als enige bedoeling deze te kunnen uitlenen aan gebruikers uit de kritieke sectoren, waardoor die werkgevers de facto de rol zouden vervullen van een uitzendbureau en aldus oneerlijke concurrentie zouden kunnen vormen t.a.v. de uitzendsector, die aan strengere procedures en voorwaarden is onderworpen.

De voorwaarde van indiensttreding vóór 10 april 2020 belet op zich niet dat de maatregel met terugwerkende kracht wordt toegepast vanaf 1 april 2020. Uiteraard heeft een en ander wel tot gevolg dat, wanneer men zich op de maatregel van artikel 5 beroept om een terbeschikkingstelling vanaf 1 april 2020 te rechtvaardigen, de betrokken werknemer daadwerkelijk ook reeds op 1 april 2020 reeds in dienst moet zijn genomen. In het licht van de gestelde voorwaarde van indiensttreding vóór 10 april 2020 vormt dit echter geen probleem, aangezien de datum van 1 april zich vóór die van 10 april 2020 situeert ».

La justification exposée peut être admise au regard du principe d'égalité.

CHAPITRE 6

12. La dérogation en projet gagnerait à être conçue comme une disposition autonome (« Par dérogation à l'article 17bis, §§ 1^{er} et 3, de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 (...), les heures de prestation effectuées lors du deuxième trimestre 2020 ne sont pas prises en compte dans le calcul du contingent annuel de 475 heures », plutôt que comme une disposition modificative de cet arrêté royal.

13. Selon le délégué, le rapport au Roi mentionne à tort que la réglementation ne s'applique qu'à un emploi dans les secteurs critiques. Le rapport doit dès lors être corrigé sur ce point.

CHAPITRE 7

14. Dans un souci de sécurité juridique, à l'article 8, alinéa 3, du projet, il est recommandé d'indiquer sur qui repose l'obligation d'informer par écrit l'Office national de l'emploi. Le délégué a confirmé que l'intention est d'imposer cette obligation au travailleur, comme le précise également expressément l'article 9, § 1^{er}, alinéa 3, du projet.

HOOFDSTUK 8

15. Artikel 11 van het ontwerp bepaalt dat na bekrachtiging van het te nemen besluit door de wet, de Koning de door dit besluit gewijzigde koninklijke besluiten kan aanpassen, opheffen, wijzigen en vervangen.

Indien wordt ingegaan op de hiervoor gemaakte opmerking 12 bij hoofdstuk 6 van het ontwerp, is die bepaling overbodig, aangezien in dat geval het te nemen besluit er niet toe strekt om formeel wijzigingen aan te brengen aan koninklijke besluiten. Bovendien moet worden opgemerkt dat wanneer een dergelijke bepaling nodig wordt geacht, deze moet worden opgenomen in de bekrachtigingswet zelf en niet in het te bekrachtigen besluit.

16. In artikel 12, vierde lid, van het ontwerp wordt het best geschreven "De Koning kan, in afwijking van het derde lid, ...".

De griffier,
Wim GEURTS

De voorzitter,
Marnix VAN DAMME

Nota

(1) GwH 24 oktober 2019, nr. 152/2019.

27 APRIL 2020. — Bijzondere-machtenbesluit nr. 14 tot uitvoering van artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II) tot vrijwaring van een vlotte arbeidsorganisatie in de kritieke sectoren (1)

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 27 maart 2020 dat machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II), artikel 5, § 1, 5°;

Gelet op de arbeidswet van 16 maart 1971;

Gelet op de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten;

Gelet op de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor de werknemers, artikel 23, tweede lid, gewijzigd bij de wet van 24 juli 2008;

Gelet op de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen;

Gelet op de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers;

Gelet op de programma-wet (I) van 24 december 2002, artikel 331, laatst gewijzigd bij de wet van 16 mei 2016;

Gelet op de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I);

Gelet op het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;

Gelet op het koninklijk besluit van 29 maart 2010 tot uitvoering van het hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I), betreffende de socialezekerheidsbijdragen en de inhoudingen in het stelsel van werkloosheid met bedrijfsstoeslag, op aanvullende vergoedingen bij sommige socialezekerheidsuitkeringen en op invaliditeitsuitkeringen;

Gelet op het koninklijk besluit van 2 september 2018 houdende de uitvoering van de wet van 9 mei 2018 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen die zich in een specifieke verblijfssituatie bevinden;

Gelet op het ministerieel besluit van 23 maart 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken;

Gelet op de adviezen van de Inspecteurs van Financiën, gegeven op 9 april 2020;

Gelet op het akkoord van Onze Minister van Begroting, gegeven op 11 april 2020;

Gelet op de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg, artikel 15, eerste lid;

Gelet op artikel 8, § 2, 1° en 2°, van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging is dit besluit uitgezonderd van de regelgevingsimpactanalyse;

CHAPITRE 8

15. L'article 11 du projet dispose qu'après confirmation par la loi de l'arrêté envisagé, le Roi peut adapter, abroger, modifier ou remplacer les arrêtés royaux modifiés par le présent arrêté.

S'il est donné suite à l'observation formulée au point 12 ci-dessus en ce qui concerne le chapitre 6 du projet, cette disposition est superflue, dès lors que dans ce cas, l'arrêté envisagé ne vise pas à apporter des modifications formelles à des arrêtés royaux. Il faut en outre observer que lorsqu'une telle disposition est réputée nécessaire, elle doit être inscrite dans la loi de confirmation elle-même et pas dans l'arrêté à confirmer.

16. À l'article 12, alinéa 4, du projet, mieux vaut écrire « Par dérogation à l'alinéa 3, le Roi peut ... ».

Le greffier,
Wim GEURTS

Le président,
Marnix VAN DAMME

Note

(1) C.C., 24 octobre 2019, n° 152/2019.

27 AVRIL 2020. — Arrêté de pouvoirs spéciaux n° 14 pris en exécution de l'article 5, § 1, 5°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19(II) visant à garantir la bonne organisation du travail dans les secteurs critiques (1)

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 27 mars 2020 habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II), l'article 5, § 1^{er}, 5° ;

Vu la loi du 16 mars 1971 sur le travail ;

Vu la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail ;

Vu la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, l'article 23, alinéa 2, modifié par la loi du 24 juillet 2008 ;

Vu la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales ;

Vu la loi du 24 juillet 1987 sur le travail temporaire, le travail intérimaire et la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs ;

Vu la loi-programme (I) du 24 décembre 2002, l'article 331, modifié en dernier lieu par la loi du 16 mai 2016 ;

Vu la loi du 27 décembre 2006 contenant des dispositions diverses (I) ;

Vu l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs ;

Vu l'arrêté royal du 29 mars 2010 portant exécution du chapitre 6 du titre XI de la loi du 27 décembre 2006 contenant des dispositions diverses (I), relatif aux cotisations et retenues de sécurité sociale dans le régime de chômage avec complément d'entreprise, aux remboursements complémentaires de certaines allocations de sécurité sociale et aux allocations d'invalidité ;

Vu l'arrêté royal du 2 septembre 2018 portant exécution de la loi du 9 mai 2018 relative à l'occupation de ressortissants étrangers se trouvant dans une situation particulière de séjour ;

Vu l'arrêté ministériel du 23 mars 2020 portant des mesures d'urgence pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19 ;

Vu les avis des Inspecteurs des Finances, donnés le 9 avril 2020 ;

Vu l'accord de Notre Ministre du Budget, donné le 11 avril 2020 ;

Vu la loi du 25 avril 1963 sur la gestion des organismes d'intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale, l'article 15, alinéa 1^{er} ;

Vu l'article 8, § 2, 1° et 2°, de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses concernant la simplification administrative, le présent arrêté est excepté de l'analyse d'impact de la réglementation ;

Gelet op advies 67.249/1 van de Raad van State, gegeven op 20 april 2020, met toepassing van artikel 4, derde lid, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (I)

Gelet op het artikel 8 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging, is dit besluit vrijgesteld van een regelgevingsimpactanalyse;

Overwegende de kwalificatie van het coronavirus COVID-19 als een pandemie door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) op 11 maart 2020;

Overwegende dat de WHO op 16 maart 2020 het hoogste dreigingsniveau heeft uitgeroepen aangaande COVID-19 dat de wereldeconomie destabiliseert en zich snel verspreidt over de wereld;

Overwegende dat dit besluit maatregelen bevat die enerzijds de arbeidsorganisatie versoepelen in de kritieke sectoren en anderzijds werknemers uit andere sectoren toe leiden naar een tijdelijke tewerkstelling in deze kritieke sectoren;

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Minister van Werk en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK 1. — *Begripsomschrijving*

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder “kritieke sectoren”: de bedrijven en instellingen die behoren tot de cruciale sectoren en de essentiële diensten, zoals bepaald in het raam van de door de Minister van Binnenlandse Zaken genomen dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken.

HOOFDSTUK 2. — *Verhoging van het aantal vrijwillige overuren in de kritieke sectoren*

Art. 2. § 1. De 100 uren bedoeld in artikel 25bis, § 1, eerste lid, van de arbeidswet van 16 maart 1971 worden voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 juni 2020 verhoogd tot 220 uren bij de werkgevers die tot de kritieke sectoren behoren. Deze bijkomende overuren voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 juni 2020 dienen te worden gepresteerd tijdens deze periode.

§ 2. De bijkomende overuren die met toepassing van artikel 25bis, § 1, eerste lid, van de arbeidswet van 16 maart 1971 tijdens de periode van 1 april 2020 tot en met 30 juni 2020 worden gepresteerd bij de werkgevers die tot de kritieke sectoren behoren, worden niet aangerekend bij de berekening van het gemiddelde bedoeld in artikel 26bis, § 1, van dezelfde wet en worden niet in aanmerking genomen voor de naleving van de grens bedoeld bij artikel 26bis, § 1bis, van dezelfde wet.

§ 3. Het overloon bepaald bij artikel 29, § 1, van de arbeidswet van 16 maart 1971 is niet van toepassing op de bijkomende overuren die, tijdens de periode van 1 april 2020 tot en met 30 juni 2020, in toepassing van artikel 25bis, § 1, eerste lid, van dezelfde wet worden gepresteerd bij de werkgevers die tot de kritieke sectoren behoren.

HOOFDSTUK 3. — *Opschorting van de voorwaarde zoals bepaald in artikel 18, 3° van het koninklijk besluit van 2 september 2018 houdende de uitvoering van de wet van 9 mei 2018 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen die zich in een specifieke verblijfssituatie bevinden*

Art. 3. De voorwaarde zoals bepaald in artikel 18, 3° van het koninklijk besluit van 2 september 2018 houdende de uitvoering van de wet van 9 mei 2018 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen die zich in een specifieke verblijfssituatie bevinden dat enkel de verzoekers die vier maanden na de indiening van hun verzoek om internationale bescherming nog geen betekening van de beslissing hebben gekregen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen mogen werken wordt opgeschort voor zover hun verzoek geregistreerd werd ten laatste op 18 maart 2020.

Lid 1 geldt enkel onder de voorwaarde dat de werkgever instaat voor de opvang van deze verzoeker.

HOOFDSTUK 4. — *Mogelijkheid tot het afsluiten van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in de kritieke sectoren*

Art. 4. In afwijking van artikel 10 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, heeft het sluiten van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor een bepaalde tijd van minimaal 7 dagen in de kritieke sectoren niet het sluiten van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd tot gevolg, gedurende een periode van drie maanden te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

Vu l’avis 67.249/1 du Conseil d’Etat donné le 20 avril 2020, en application de l’article 4, alinéa 3, de la loi du 27 mars 2020 habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (I) ;

Vu l’article 8 de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses en matière de simplification administrative, e présent arrêté est dispensé d’analyse d’impact de la réglementation ;

Considérant la qualification par l’Organisation mondiale de la Santé (OMS) du coronavirus COVID-19 comme une pandémie en date du 11 mars 2020 ;

Considérant que, en date du 16 mars 2020, l’OMS a relevé à son degré maximum le niveau de la menace liée au COVID-19 qui déstabilise l’économie mondiale et se propage rapidement à travers le monde ;

Considérant que le présent arrêté contient des mesures qui, d’une part, rendent l’organisation du travail plus flexible dans les secteurs critiques et, d’autre part, amènent les travailleurs d’autres secteurs à occuper des emplois temporaires dans ces secteurs critiques ;

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires sociales et de Notre Ministre de l’Emploi et de l’avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

CHAPITRE 1^{er}. — *Définition.*

Article 1^{er}. Pour l’application du présent arrêté, on entend par « secteurs critiques » : les entreprises et institutions appartenant aux secteurs cruciaux et aux services essentiels, tels que déterminés dans le cadre des mesures d’urgence prises par le Ministre de l’Intérieur pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19.

CHAPITRE 2. — *Augmentation du nombre d’heures supplémentaires volontaires dans les secteurs critiques*

Art. 2. § 1^{er}. Les 100 heures visées à l’article 25bis, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, de la loi du 16 mars 1971 sur le travail sont portées à 220 heures chez les employeurs appartenant aux secteurs critiques, pour la période du 1^{er} avril 2020 jusqu’au 30 juin 2020 inclus. Ces heures supplémentaires additionnelles pour la période du 1^{er} avril 2020 jusqu’au 30 juin 2020 inclus doivent être effectuées pendant cette période.

§ 2. Les heures supplémentaires additionnelles prestées en application de l’article 25bis, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, de la loi du 16 mars 1971 sur le travail pendant la période du 1^{er} avril 2020 jusqu’au 30 juin 2020 inclus chez les employeurs appartenant aux secteurs critiques, ne seront pas comptées dans le calcul de la moyenne prévue à l’article 26bis, § 1^{er}, de la même loi et ne seront pas prises en compte pour le respect de la limite prévue à l’article 26bis, § 1^{er}bis, de la même loi.

§ 3. Le sursalaire prévu à l’article 29, § 1^{er}, de la loi du 16 mars 1971 sur le travail n’est pas applicable aux heures supplémentaires additionnelles prestées, pendant la période du 1^{er} avril 2020 jusqu’au 30 juin 2020 inclus, en application de l’article 25bis, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, de la même loi chez les employeurs appartenant aux secteurs critiques.

CHAPITRE 3. — *Suspension de la condition de l’article 18, 3° de l’arrêté royal du 2 septembre 2018 portant exécution de la loi du 9 mai 2018 relative à l’occupation de ressortissants étrangers se trouvant dans une situation particulière de séjour*

Art. 3. La condition de l’article 18, 3° de l’arrêté royal du 2 septembre 2018 portant exécution de la loi du 9 mai 2018 relative à l’occupation de ressortissants étrangers se trouvant dans une situation particulière de séjour, qui prévoit que seuls les demandeurs qui, quatre mois après avoir introduit une demande de protection internationale, n’ont pas reçu notification de la décision du Commissaire général aux Réfugiés et aux Apatrides peuvent travailler, est temporairement suspendue dans la mesure où leur demande a été enregistrée au plus tard le 18 mars 2020.

L’alinéa 1^{er} s’applique uniquement à condition que l’employeur se porte garant de l’accueil de ce demandeur.

CHAPITRE 4. — *Possibilité de conclure des contrats de travail à durée déterminée successifs dans les secteurs critiques*

Art. 4. Par dérogation à l’article 10 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, la conclusion de contrats de travail à durée déterminée de minimum 7 jours, successifs dans les secteurs critiques n’entraîne pas la conclusion d’un contrat de travail à durée indéterminée, pendant une période de trois mois à compter de la date d’entrée en vigueur du présent arrêté.

HOOFDSTUK 5. — *Terbeschikkingstelling van werknemers aan de kritieke sectoren*

Art. 5. § 1. In afwijking van artikel 31 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, kan een werkgever, naast zijn gewone activiteit(en), gedurende de geldigheidsduur van dit hoofdstuk, zijn vaste werknemers ter beschikking stellen van een gebruiker die tot de kritieke sectoren behoort, teneinde het hoofd te kunnen bieden aan de gevolgen van de COVID-19 epidemie in het bedrijf van de gebruiker, op voorwaarde dat die vaste werknemers reeds vóór 10 april 2020 in dienst zijn getreden bij de werkgever.

§ 2. De voorwaarden en de duur van de terbeschikkingstelling moeten worden vastgelegd in een geschrift ondertekend door de werkgever, de gebruiker en de werknemer. Het geschreven akkoord van de werknemer is evenwel niet vereist wanneer de stilzwijgende toestemming een gewoonte is in de bedrijfstak waar de werknemer wordt tewerkgesteld.

Dit geschrift moet worden opgesteld vóór het begin van de terbeschikkingstelling.

§ 3. De overeenkomst die de werknemer met zijn werkgever verbindt, blijft gelden tijdens de periode van het in § 1 bedoelde ter beschikking stellen; de gebruiker wordt echter hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de sociale bijdragen, lonen, vergoedingen en voordelen die daaruit volgen. In geen geval mogen die lonen, vergoedingen en voordelen lager zijn dan die welke de werknemers ontvangen die dezelfde functies in de onderneming van de gebruiker uitoefenen.

§ 4. Gedurende de periode waarin de werknemer ter beschikking van de gebruiker wordt gesteld, is de gebruiker verantwoordelijk voor de toepassing van de bepalingen van de wetgeving inzake de reglementering en de bescherming van de arbeid, die gelden op de plaats van het werk zoals bedoeld bij artikel 19 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers.

HOOFDSTUK 6. — *Studenten*

Art. 6. In afwijking van artikel 17bis, paragrafen 1 en 3 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, worden de voor het tweede kwartaal 2020 gepresterde uren niet in rekening gebracht voor de berekening van het jaarlijks contingent van 475 uren.

HOOFDSTUK 7. — *Tijdelijke tewerkstelling in vitale sectoren*

Art. 7. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder vitale sectoren, de werkgevers opgenomen in de bijlage bij dit besluit.

De Koning kan, bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad, de lijst met vitale sectoren uitbreiden.

Art. 8. Een werknemer, tewerkgesteld bij een werkgever, die behoort tot een vitale sector, die zijn arbeidsprestaties onderbreekt of heeft verminderd in het kader van hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, kan met zijn werkgever overeenkomen om de betrokken onderbreking of vermindering van arbeidsprestaties tijdelijk te schorsen. Na afloop van de tijdelijke schorsing, wordt de oorspronkelijke onderbreking of vermindering van arbeidsprestaties onder de oorspronkelijke voorwaarden verdergezet voor de resterende duur.

De tijdelijke schorsing van de onderbreking of vermindering van arbeidsprestaties is slechts mogelijk tot en met de datum van buitenwerkingtreding van dit hoofdstuk.

De werknemer deelt de schorsing van de onderbreking of vermindering van arbeidsprestaties schriftelijk aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening. Deze Rijksdienst kan voorzien in een modelformulier om deze mededeling te verrichten.

Tijdens de periode van schorsing van de onderbreking of vermindering van arbeidsprestaties is er geen recht op uitkering.

Art. 9. § 1. Een werknemer die zijn arbeidsprestaties onderbreekt of heeft verminderd in het kader van hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, kan, tijdens de duur van deze onderbreking of vermindering van arbeidsprestaties, tijdelijk tewerkgesteld worden door een andere werkgever, die behoort tot een vitale sector.

De arbeidsovereenkomst bij de andere werkgever wordt schriftelijk vastgesteld en bevat een einddatum die de dag van buitenwerkingtreding van dit hoofdstuk niet overschrijdt.

CHAPITRE 5. — *Mise à disposition de travailleurs aux secteurs critiques*

Art. 5. § 1^{er}. Par dérogation à l'article 31 de la loi du 24 juillet 1987 sur le travail temporaire, le travail intérimaire et la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs, un employeur peut, en dehors de son ou de ses activités normales, mettre ses travailleurs permanents à la disposition d'un utilisateur appartenant aux secteurs critiques, pendant la durée de validité du présent chapitre pour faire face aux conséquences de l'épidémie COVID-19 dans l'entreprise de l'utilisateur, à condition que ces travailleurs permanents soient entrés en service auprès de l'employeur avant le 10 avril 2020.

§ 2. Les conditions et la durée de la période de mise à la disposition doivent être constatées par un écrit signé par l'employeur, l'utilisateur et le travailleur. L'accord écrit du travailleur n'est, toutefois par requis lorsque le consentement tacite est d'usage dans le secteur d'activités dans lequel est occupé le travailleur.

Cet écrit doit être rédigé avant le début de la mise à la disposition.

§ 3. Le contrat liant le travailleur à son employeur reste d'application pendant la période de mise à disposition visée au § 1^{er}; l'utilisateur devient toutefois solidairement responsable pour le paiement des cotisations sociales, des salaires, des indemnités et des avantages qui en découlent. En aucun cas, ces salaires, indemnités et avantages ne peuvent être inférieurs à ceux reçus par les travailleurs exerçant les mêmes fonctions dans l'entreprise de l'utilisateur.

§ 4. Pendant la période au cours de laquelle le travailleur est mis à la disposition de l'utilisateur, celui-ci est responsable de l'application des dispositions de la législation en matière de réglementation et de protection du travail, en vigueur sur le lieu de travail tel que visé à l'article 19 de la loi du 24 juillet 1987 sur le travail temporaire, le travail intérimaire et la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs.

CHAPITRE 6. — *Etudiants*

Art. 6. Par dérogation à l'article 17bis, paragraphes 1^{er} et 3, de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, les heures prestées lors du deuxième trimestre 2020 ne sont pas prises en compte dans le calcul du contingent annuel de 475 heures.

CHAPITRE 7. — *Emploi temporaire dans les secteurs vitaux*

Art. 7. Pour l'application de cet arrêté, il faut entendre par secteurs vitaux, les employeurs visés à l'annexe au présent arrêté.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, étendre la liste de secteurs vitaux.

Art. 8. Un travailleur, occupé par un employeur qui appartient à un secteur vital, qui interrompt ou qui a réduit ses prestations de travail dans le cadre du chapitre IV, section 5, de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales, peut convenir avec son employeur de suspendre temporairement l'interruption ou la réduction des prestations de travail. A l'issue de la suspension temporaire, l'interruption ou la réduction initiale des prestations de travail est poursuivie aux conditions initiales pour la durée restante.

La suspension temporaire de l'interruption ou de la réduction des prestations de travail n'est possible que pendant la période courant jusqu'à la date à laquelle le présent chapitre cesse d'être en vigueur.

Le travailleur communique la suspension de l'interruption ou de la réduction des prestations de travail par écrit à l'Office National de l'Emploi. Cet Office peut prévoir un modèle de formulaire visant à réaliser cette communication.

Durant la période de suspension de l'interruption ou de la réduction des prestations de travail, il n'y a pas de droit aux allocations.

Art. 9. § 1^{er}. Un travailleur qui interrompt ou qui a réduit ses prestations de travail dans le cadre du chapitre IV, section 5, de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales, peut, pendant la durée de cette interruption ou de cette réduction de prestations de travail, être occupé temporairement par un autre employeur qui appartient à un secteur vital.

Le contrat de travail auprès de l'autre employeur est établi par écrit et contient une date de fin qui ne dépasse pas la date à laquelle le présent chapitre cesse d'être en vigueur.

De werknemer brengt de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening schriftelijk op de hoogte van elke nieuwe tewerkstelling. Deze Rijksdienst kan voorzien in een modelformulier om deze mededeling te verrichten.

§ 2. In afwijking van de bepalingen in diverse koninklijke besluiten in uitvoering van de voornoemde herstellwet van 22 januari 1985, behoudt de werknemer het recht op de onderbrekingsuitkering indien hij in toepassing van paragraaf 1 een nieuwe tewerkstelling aanvangt bij een andere werkgever die behoort tot een vitale sector.

Het bedrag van de onderbrekingsuitkering wordt evenwel met een kwart verminderd voor de duur van de arbeidsovereenkomst.

Art. 10. Voor de toepassing van het koninklijk besluit van 29 maart 2010 tot uitvoering van het hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I), betreffende de socialezekerheidsbijdragen en de inhoudingen in het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag, op aanvullende vergoedingen bij sommige socialezekerheidsuitkeringen en op invaliditeitsuitkeringen, wordt een tewerkstelling zoals bedoeld in artikel 3, § 2 van het koninklijk besluit van 23 april 2020 tot het tijdelijk versoepelen van de voorwaarden waaronder werklozen, al dan niet met bedrijfstoeslag, kunnen worden tewerkgesteld in vitale sectoren en tot het tijdelijk bevrozen van de degressiviteit van de volledige werkloosheidsuitkeringen, in afwijking van artikel 3 van vermeld besluit van 29 maart 2010 beschouwd als een werkhervatting van het type 1 en niet van het type 2.

HOOFDSTUK 8. — Slotbepalingen

Art. 11. Dit besluit treedt in werking van 1 april 2020.

Hoofdstukken 1 tot en met 5 van dit besluit treden buiten werking op 30 juni 2020.

Hoofdstuk 7 treedt buiten werking op 31 mei 2020.

De Koning kan, in afwijking van het derde lid, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de buitenwerkingstreding van hoofdstuk 7 bepalen op 30 juni 2020.

Art. 12. De minister bevoegd voor Sociale zaken en de minister bevoegd voor Werk zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 27 april 2020.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Sociale Zaken,

M. DE BLOCK

De Minister van Werk,

N. MUYLLE

Nota

Verwijzingen naar het *Belgisch Staatsblad*:

Wet van 27 maart 2020, *Belgisch Staatsblad* van 30 maart 2020

Wet van 16 maart 1971, *Belgisch Staatsblad* van 30 maart 1971

Wet van 3 juli 1978, *Belgisch Staatsblad* van 22 augustus 1978

Wet van 29 juni 1981, *Belgisch Staatsblad* van 2 juli 1981

Herstellwet van 22 januari 1985, *Belgisch Staatsblad* van 24 januari 1985

Wet van 24 juli 1987, *Belgisch Staatsblad* van 20 augustus 1987

Programma-wet (I) van 24 december 2002, *Belgisch Staatsblad* van 31 december 2002

Koninklijk besluit van 28 november 1969, *Belgisch Staatsblad* van 5 december 1969

Koninklijk besluit van 2 september 2018, *Belgisch Staatsblad* van 17 september 2018

Ministerieel besluit van 23 maart 2020, *Belgisch Staatsblad* van 23 maart 2020

Le travailleur informe par écrit l'Office National de l'Emploi de chaque nouvelle occupation. Cet Office peut prévoir un modèle de formulaire visant à réaliser cette communication.

§ 2. Par dérogation aux dispositions de divers arrêtés royaux en exécution de la loi de redressement précitée du 22 janvier 1985, le travailleur conserve son droit aux allocations d'interruption s'il commence une nouvelle occupation chez un autre employeur relevant d'un secteur vital en application du paragraphe 1^{er}.

Toutefois, le montant de ces allocations d'interruption est réduit d'un quart pendant la durée du contrat de travail.

Art. 10. Pour l'application de l'arrêté royal du 29 mars 2010 portant exécution du chapitre 6 du titre XI de la loi du 27 décembre 2006 contenant des dispositions diverses (I), relatif aux cotisations et retenues de sécurité sociale dans le régime de chômage avec complément d'entreprise, aux remboursements complémentaires de certaines allocations de sécurité sociale et aux allocations d'invalidité, un emploi visé à l'article 3, § 2, de l'arrêté royal du 23 avril 2020 assouplissant temporairement les conditions dans lesquelles les chômeurs, avec ou sans complément d'entreprise, peuvent être occupés dans des secteurs vitaux et gelant temporairement la dégressivité des allocations de chômage complet est, par dérogation à l'article 3 de l'arrêté du 29 mars 2010 précité, considéré comme une reprise d'emploi de type 1 et non de type 2.

CHAPITRE 8. — Dispositions finales

Art. 11. Le présent arrêté produit ses effet le 1^{er} avril 2020.

Les chapitres 1 à 5 du présent arrêté cessent d'être en vigueur le 30 juin 2020.

Le chapitre 7 cesse d'être en vigueur le 31 mai 2020.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, par dérogation à l'alinéa 3, déterminer la fin de vigueur du chapitre 7 au 30 juin 2020.

Art. 12. Le ministre qui a les Affaires sociales dans ses attributions et le ministre qui a l'Emploi dans ses attributions sont, chacun en ce qui le concerne, chargés de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 27 avril 2020.

PHILIPPE

Par le Roi :

La Ministre des Affaires sociales,

M. DE BLOCK

La Ministre de l'Emploi,

N. MUYLLE

Note

Références au *Moniteur belge* :

Loi du 27 mars 2020, *Moniteur belge* du 30 mars 2020

Loi du 16 mars 1971, *Moniteur belge* du 30 mars 1971

Loi du 3 juillet 1978, *Moniteur belge* du 22 août 1978

Loi du 29 juin 1981, *Moniteur belge* du 2 juillet 1981

Loi de redressement du 22 janvier 1985, *Moniteur belge* du 24 janvier 1985

Loi du 24 juillet 1987, *Moniteur belge* du 20 août 1987

Loi-programme (I) du 24 décembre 2002, *Moniteur belge* du 31 décembre 2002

Arrêté royal du 28 novembre 1969, *Moniteur belge* du 5 décembre 1969

Arrêté royal du 2 septembre 2018, *Moniteur belge* du 17 septembre 2018

Arrêté ministériel du 23 mars 2020, *Moniteur belge* du 23 mars 2020

Bijlage bij het bijzondere-machtenbesluit nr 14 van 27 april 2020 tot uitvoering van artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II) tot vrijwaring van een vlotte arbeidsorganisatie in de kritieke sectoren.

De vitale sectoren, bedoeld in artikel 7 worden beperkt tot volgende paritaire comités:

Paritair Comité voor de landbouw nr. 144, voor zover de werknemer uitsluitend wordt tewerkgesteld op de eigen gronden van de werkgever

Paritair Comité voor het tuinbouwbedrijf nr. 145, Met uitzondering van de sector inplanting en onderhoud van parken en tuinen

Paritair Comité voor het bosbouwbedrijf nr. 146

Paritair Comité voor de uitzendarbeid en de erkende ondernemingen die buurtwerken of –diensten leveren nr. 322, voor zover de uitzendarbeider wordt tewerkgesteld bij een gebruiker in één van de bovengenoemde sectoren

Gezien om gevoegd te worden bij het bijzondere-machtenbesluit nr 14 van 27 april 2020 tot uitvoering van artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II) tot vrijwaring van een vlotte arbeidsorganisatie in de kritieke sectoren.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Sociale Zaken,
M. DE BLOCK

De Minister van Werk,
N. MUYLLE

Annexe à l'arrêté de pouvoirs spéciaux n°14 du 27 avril 2020 pris en exécution de l'article 5, § 1, 5°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19(II) visant à garantir la bonne organisation du travail dans les secteurs critiques.

Les secteurs vitaux visés à l'article 7, sont limités aux commissions paritaires suivantes :

Commission paritaire de l'agriculture n° 144, pour autant que le travailleur soit occupé exclusivement sur les propres terres de l'employeur

Commission paritaire pour les entreprises horticolas n° 145, à l'exclusion du secteur de l'implantation et de l'entretien des parcs et jardins

Commission paritaire pour les entreprises forestières n° 146

Commission paritaire pour le travail intérimaire et les entreprises agréées fournissant des travaux ou services de proximité n° 322, pour autant que le travailleur intérimaire soit occupé chez un utilisateur d'un des secteurs précités

Vu pour être annexé à l'arrêté de pouvoirs spéciaux n° 14 du 27 avril 2020 pris en exécution de l'article 5, § 1, 5°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II) visant à garantir la bonne organisation du travail dans les secteurs critiques.

PHILIPPE

Par le Roi :

La Ministre des Affaires sociales,
M. DE BLOCK

La Ministre de l'Emploi,
N. MUYLLE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
SOCIALE ZEKERHEID

[2020/202025]

9 APRIL 2020. — Koninklijk besluit nr. 5 van 9 april 2020 tot uitvoering van artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II), met het oog op de aanpassing van bepaalde regels die van toepassing zijn in de land- en tuinbouwsector. — Erratum

In het Belgisch Staatsblad van 20 april 2020 n° 2020/201918 (p 27341) in het Koninklijk besluit nr. 5 van 9 april 2020 tot uitvoering van artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II), met het oog op de aanpassing van bepaalde regels die van toepassing zijn in de land- en tuinbouwsector, dient in de Nederlandstalige tekst het verslag aan de Koning en het verslag van de Raad van State afdeling Wetgeving, advies 67.184/1 van 6 april 2020, toegevoegd te worden.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
SOCIALE ZEKERHEID

9 APRIL 2020. — Koninklijk besluit nr. 5 van 9 april 2020 tot uitvoering van artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II), met het oog op de aanpassing van bepaalde regels die van toepassing zijn in de land- en tuinbouwsector

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19, machtigt U om aanpassingen door te voeren in het arbeidsrecht en het socialezekerheidsrecht, met het oog op de bescherming van de werknemers en van de bevolking, de goede organisatie van de ondernemingen en de overheid, met vrijwaring van de economische belangen van het land en de kritieke sectoren.

SERVICE PUBLIC FEDERAL
SECURITE SOCIALE

[2020/202025]

9 AVRIL 2020. — Arrêté royal n° 5 du 9 avril 2020, pris en exécution de l'article 5, § 1, 5°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II), en vue d'adapter certaines règles applicables dans les secteurs de l'agriculture et de l'horticulture. — Erratum

Le rapport au Roi et l'avis du Conseil d'Etat, section de législation, avis 67.184/1 du 6 avril 2020 sont ajoutés, dans le texte en français de l'arrêté royal n° 5 du 9 avril 2020, pris en exécution de l'article 5, § 1, 5°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II), en vue d'adapter certaines règles applicables dans les secteurs de l'agriculture et de l'horticulture, publié au *Moniteur belge* du 20 avril 2020, n° 2020/201918 (p. 27341).

SERVICE PUBLIC FEDERAL
SECURITE SOCIALE

9 AVRIL 2020. — Arrêté royal n° 5 du 9 avril 2020 pris en exécution de l'article 5, § 1^{er}, 5°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II), en vue d'adapter certaines règles applicables dans les secteurs de l'agriculture et de l'horticulture.

RAPPORT AU ROI

Sire,

L'article 5, § 1, 5°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19, Vous habilite à apporter des adaptations au droit du travail et de la sécurité sociale en vue de la protection des travailleurs et de la population, de la bonne organisation des entreprises et de l'autorité, toute en garantissant les intérêts économiques du pays et des secteurs critiques.